

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancta Raab meretrice. Cap[itulum]. iij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

verūq; ponens dimidiā tribum manasse. His tribus tantū commisit terrā alijs in castra manentibus: tum quia bellicose erant: tum quia digniores. Sciebat enim iude regnum esse promissum: et manasse et effraim benedixisse iacob pro beneficio ioseph patris eorum. Dedit autē effraim extra sortem agrum sicheim: quem dederat iacob singulariter ioseph filio suo: et sepe iuuit in eo ossa ioseph: que attulerat de egypto. Ipse enim ioseph effraeus erat. Dedit etiam caleph filio iephone hebron in possessionem: et quocūq; terra a pzelis. ¶ Iterum autem conuocauit ioseph populum in silo: et assumpsit de singulis tribubus tres viros ad cōsiderandum terram: vt eam sorte diuideret: deditq; eis singulis decem viros merendi iocibus: mandans ne sūm quātitatē terram merirentur: sed sūm estimationem felicitis terre. Qui circueuntes terram et mensurantes septimo mense reuersi sunt ad eum in silo. Proiecitq; sortibus. Prima fors iude egressa est. Secunda symeonis. Tertia bentamin: que fors angustissima fuit propter terre fertilitatem. Quarta effraim. Quinta mediē tribui manasse. Sexta isachar. Septima zabulon. Octaua aser. Nona neptalim. Ultima dan. Ruben autem et gad et dimidiā alia tribus manasse viuente moysi in forte habuerant terram galaad trans iordanem. Sed et leuitis separauit quadraginta octo ciuitates ad inhabitandū. Filij autē ruben et gad et dimidiā tribus manasse transeūtes et iordanem in locū sortis hereditatis sue: edificauerunt intra iordanem ad tumulos altare nitre magnitudinis: quod ioseph et alij qui citra iordanē erant audierat: voluerūt eos disperdere: et insurgere contra eos: putantes qd altare erexissent: vt sup eo victimas immolarēt: quod non licebat nisi super altare tabernaculi. Sed per nūcios suos eis demissos inuenerūt: qd altare fecissent: non in sacrificiū: sed in testimoniū: ne videret alter populus: eo qd trās iordanē esset ex loco diuisus. Et sic inuenientes eos rectam habere intētionē ad dñm: retenti sunt et laudauerunt eos. ¶ Cū autē ioseph vna cū populo iterū in silo cōgregato cū domino fedus inijisset: omniaq; recte disposita fuisset: cum esset annoz. et. in pace rediit. Nā annoz. xliij. accessit ad moysen: et quadraginta annis eidem in deserto seruiuit: et sic per ānos viginti sex populū rexit: qui et in domino obdormiuit kalen. septembri: et sepultus est in tamnathsara: que sita est in monte effraim. Hic enim vti vult sanctissimus Ecclesiasticus. xvi. cap. et. ij. Nachab. ij. cap. inter veteris testamenti sanctos speciali laude p̄dicatur: et in alijs plurib; diuine scripture locis commendatur. Hec de libro ioseph: et ex chronici ioseph et hieronymi: et petri comestoris: atq; gualtini.

De sancto Caleph.

Cap. ij.

Caleph fi

li' iephone de tribu iuda vir sc̄tus: q̄ eccle siastici. xvi. c.

et. ij. Nachabeo. ij. inter sanctos p̄sci tēporis cōnumeratur. Hic fuit vn' ex. xij. exploratorib;: quos moyses de deserto p̄aram misit ad explorandum terrā p̄missionis. Qui vna cum ioseph filio nūm de tribu effraim populū rediens conuocauit: vt ad terrā ipsam pergerēt obtinēdā. Laceris pauore formidantibus: et filios israel deterrētibus. Et murmurāre omni populo: iurauit dñs: vt nemo illorū qui ex egypto egressi fuerāt a viginti annis supra ad terrā ipsam introirēt: p̄ter duos p̄nominatos viros caleph vic' et ioseph. Qd et ita p̄igit p̄plo i deserto. xl. annis morā trahēte: donec ois natio illa mortua eēt. Propter hoc meritū caleph nō solū meruit reseruari: vt ad terrā intraret p̄missam: sed in hebron possessionē spectatē obtinuit: in quam ascendēs tres filios enoch percussit. Et ciuitatē dabit que prius vocabat cariatbsepher. i. ciuitas litterarū obsedit. Quam cū inuenisset munitā: p̄misit vt qui prius eā caperet: daret ei fillam suā in vxorē. Et accepit eam orboniel filius cenies fratris caleph minor: qui et post ioseph p̄mus iudex fuit in israel. Cui caleph nam aran in cōiugē dedit: et vrbē in possessionē cū agris irriguis ab vtraq; parte. Er̄ post multos annos caleph in senectute bona quiescit: et sepultus est in hebron. Hec vnde supra.

De sancta Raab meretrice. Cap. iij.

Raab meretricis cui

sanctitas iacobi epla sc̄do. ca: et ad hebre. xi. cōmemoratur i numero sanctarū mulierū veteris testamenti ex ipso euangelio Matt. p̄mo cap. cōnumerat.

Ad huius domū declinauerunt vespere duo exploratores quos ioseph misit ad cōsiderandum ciuitatē hierico: vt supra dictum est in gestis ioseph. Hec erat meretricis: ad quā cōfidenter quasi ad miscendū secū exploratores ingredi poruerūt: domusq; eius iūcta erat muro et porte ciuitatis. Cum autē rex hierico de missis exploratoribus audisset: et qd ingressi essent domū raab comperisset: misit ad eā vt eos educeret. Que abscondit eos in stipula lini quā siccabat supra murū mentēs eos egressos dū clauderet porta. Dixitq; nūcijs vt eos p̄ vīā iordanis persequerent. Tūc ascendēs ad exploratores: narrauit qd dixerat nūcijs regis petens ab eis: vt quā deus traderet eis hierico captēdam conseruarent eā. Qd exploratores mulieri p̄miserunt cū

Et ij

juramēto. Tūc dimisit eos mulier de fenestra p murū cum fune coccineo. Deditq; eis signum funem ipm in fenestra ligatū; vt cū caperet et vitas: ex signo populus cognosceret domū illā esse seruandā. Et dimissi nūcū ad iosue redierunt: et que gesta fuerant narrauerūt. Josue hō et maiores populi pmissionē exploratorū ratam habuerūt: vnde et capta hierico atq; delata sola domus raab cum omībus suis intromissis conseruata est. Quam pcessu temporis salmon princeps tribus iude duxit in vxorē: ex qua genuit booz: et ex qua dei filius km caranem est p pagatus. Et hec in coloniam iudeorū transiēs laudabili fine quieuit.

De sancto Othoniele iudice. Cap. iij.

Othoniel iudex filius cenies fratris caleph supradicti de tribu iuda: primus post iosue in israel iudicauit. Nam cum iosue mortuo surrexissent alij in filijs israel: qui non viderant virtutes domini quas fecerat in diebus moysi et iosue: fecerunt malum in conspectu domini: et seruerunt baal et asaroth et dijs terre: contraxeruntq; coniugia cum alienigenis.

Quāobrem indignata diuinitas nō deiecit gētes de medio eorum: vt essent eis in aculeum et laborem: tradiditq; eos deus in manus chusan rasathaim regis mesopotamie et syrie: serueruntq; ei octo annis: et clamauerūt ad dominū: qui suscitauit eis liberatorē othonielem: et fuit dñs cum eo: et pugnauit aduersus chusan rasathaim: et oppressit eū: et liberauit pplm. Quiescitq; terra per annos. xl. quib; othoniel iudicauit pplm. Et mortuus est othoniel in pace.

De sancto Hatoth iudice. Cap. v.

Hatoth filius gerra filij gemini de tribu ephraim km gusiel mū: km hō comestorem de tribu bēsamīn: scdōs iude post iosue in israel iudicauit. Mortuo enī othoniele eglon rex moab adfunctis sibi filijs amon et amalech: trāsīēs

iordanem percussit filios israel: et posuit idola sua in galgalis: vbi solebat esse tabernaculū: fecitq; sibi domū in vrbe palmarum. i. hierico: et seruerunt ei filij israel. xvij. annis: et clamauerunt ad dominū: qui suscitauit eis hatoth: qui vtraq; manu pro dextera vtebatur. Miserūq; filij israel munera eglon regi per manū hatoth qui fecit sibi gladiū anapitē longitudinis palme vnus manus: et accinctus est eo in femore

subter chlamydem. Erat autē eglon crassus nimis. Cūq; obtulisset ei munera: discessisset ab eo cum socijs: reuersus iterum solus ait ad regem q; verbum haberet ei secreto explicandū. Egressisq; omnibus qui cum rege erant extendit hatoth manū sinistram: et tulit sicā de dextero femore: et infixit in ventrem eius: nec eduxit eam: sed dimisit in corpore. Lausiq; ostijs posticū egressus fugit. Serus hō regis post iōgam morā intrantes inuenerūt regē mortuum facentem. Venitq; hatoth in sarath: et insonuit buccina in monte effraim: et cōgregatus israel descenderunt cum eo ad iordanem: et volentes transire: moabitas percusserunt ex eis decem milia: et humilitat est moab sub manu israel. Et quieuit terra. lxx. annis quibus hatoth iudicauit: qui et in pace mortuus est senex: et post hec de philisteis volentibus intrare israel: quidam sangar occidit ex eis sexcetos vomere vno: nec tamen inter iudices computatur: quia eodem anno vitam finit.

De sancta Delbora propheta. Cap. vi.

Delbora prophetissa de tribu effraim: et vir ei barath siue laphtoth de nepralīs tertij post iosue in israel iudicauerunt. Cum enim post mores hatoth filij israel fecissent malum in conspectu domini: tradidit eos dominus in manus sabin regis chanaam: qui regnabat i aser: et habuit quēdam fisaram ducem exercitus sui: Ipse autem habitabat in aseroth gentium: qui oppressit filios israel per annos viginti: et clamauerunt ad dominū. Erat autē delbora prophetissa: que habitabat in monte effraim sub palma: et ascendebant ad eā filij israel ad querendum iudicium. Que virum suum aduocans ex precepto domini dixit ei: vt duceret exercitum in monte thabor contra fisaram ducem exercitus sabin. Qui assumptis pugatorib; decem milia de nepralin et sabulon cum ipsa delbora iuit in montem thabor. Fisara hō exercitum congregauit ad torrētem elson trecentum milium armatorum. Descendentq; barath de monte cum suis stante delbora in mōte ad orationem: perterruit dominus multitudinem fisare vento: grandine: niue: et pluuia: que cadebat in facies eorum: ita vt arcus et fundibule inutilis fierēt: et plurimi de equis et curribus percussis conterebantur. Sicq; conuerso in fugam exercitu fisare: ipse de curru exstans fugit ad domum cusudam mulieris nomine iahel: que habitabat in valle senam supra cedēs: que fugientem rogātemq; vt ipsum celaret suscepit: